

В Едмонтоні аж гуло!

Тупу-тупу на фонд „Юнака” (стор. 1)

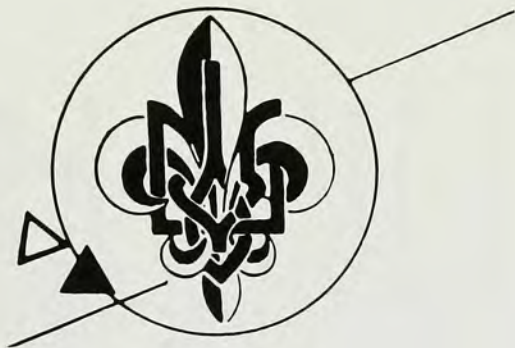

В МЕНЕ ЗВ'ЯЗАНІ РУКИ ...

Часом краще шнур не чіпати (стор. 11)

«Юнак» — журнал пластового юнацтва.
Виходить 6 разів на рік.
Видає Головна Пластова Булава.
Оформлення обкладинки пл. скоб Колі Савицького.

ЗМІСТ

ПЛАСТОВИЙ ГЛОБУС

Пішки по Едмонтоні Пл. пр. Харитя Білаш	1
Орликіяда '94 Пл. роз. Ксеня Сливинська	2
Лісова Школа '94 (інтерв'ю редакції)	4

ДО „ЮНАКА” ПИШУТЬ

Лист з України Гурток „Сіроманці” (Івано-Франківськ)	8
Лист з Латвії Сіра Орлиця Людмила Бублик (Рига)	8
Лист з України Іван Гоменюк (Мукачів)	10

ВУЗЛИ, ЕТ СЕТЕРА

Хіба шнур на шию Ст. пл. Юрко Мончак	11
---	----

ВІД МОЛЕКУЛ ДО ГАЛАКТИК

„Джурасик Парк” в Австралії Ст. пл. Юрко Мончак “V”	19
--	----

ХІХИ-СМІХИ

Анекдоти	20
----------------	----

РІЗНЕ

Привіти, оголошення	17
Гірський еколюб (новий іспит вмілости)	19
Гороскоп	20
Пресфонд „Юнака”	21

„Юнак” виготовлений при допомозі двомовної комп'ютерної системи фірми Key-Co. Enterprises, 1765 Windflower Way, Orleans, Ontario, Canada, K1C 5Y4.

* Усі редакційні матеріали слід слати на адресу головного редактора.

* Редакція застерігає право виправляти мову, як теж скорочувати й виправляти одержані матеріали згідно із пластовою термінологією, пластовими виховними напрямними та вимогами юнацького віку читачів.

Редагує колегія:

Головний редактор:

Члени редакційної колегії:

ст. пл. Юрко Мончак

пл. сен. Іванка Ганкевич

пл. сен. Петро Содоль

пл. сен. Тоня Горохович

пл. сен. Ольга Кузьмович

На обкладинці (вгорі): юнацтво з Едмонтону годує пташків соняшниковим зерном під час Листопадового маршу (стор. 1); внизу: провід і юнацтво Лісової Школи '94 на Україні (стор. 4).

ЮНАК

1994

Ч.П. 5 (330)

РІК XXXII

Інтернаціональне стандартно-серійне число

0044-1384

Річна передплата для не-членів

Пласту — \$25.00 амер. дол.;

ціна одного примірника — \$4.50 амер. дол.

YUNAK — Ukrainian Bi-monthly Magazine, Published by PLAST PUBLISHING INC.

АДРЕСА АДМІНІСТРАЦІЇ: 2199 Bloor Street West, Toronto, Ontario, Canada M6S 1N2, Tel. (416) 769-7855

АДМІНІСТРАЦІЯ НА ЗСА: 144 Second Ave., New York, N.Y. 10003

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: Yury Monczak, 7895 Des Ecores, Montreal, Quebec, Canada H2E 2W7

З ДРУКАРНІ Мирона Баб'юка, 1525 Emerson St., Rochester, N.Y. 14606 U.S.A.

ПІШКИ ПО ЕДМОНТОНІ

Маршерують на допомогу „Юнака”

22-го жовтня 1994-го року, юначки 6-го куреня ім. Уляни Кравченко та юнаки 13-го куреня ім. Гетьмана Сагайдачного, пластової станиці в Едмонтоні, Канада, відбули Листопадовий марш на пресовий фонд „Юнака”. Ми йшли 13 км. Новацтво теж мало свій марш -- вони йшли 7 км і долучилися до нас на святочну ватру, якою провадив зв'язковий, пл.сен. Орест Говда. Ватра відбулася в парку-заповіднику Василя Гавриляка, колишнього посадника міста Едмонтону, який був українцем і багато причинився до розбудови міста Едмонтону.

Подруга пл.сен. Марія Дитиняк, перша пластунка, яка приїхала до Едмонтону 1948-го року, розказала нам про Листопадовий зрив, що відбувся у Львові 1918-го року.

Після святочної ватри була спільна перекуска, яку приготувала п-і Діяна Грох. Ми зібрали на пресовий фонд „Юнака” \$683.80.

Пл.пр. Харитя Білаш
писар 6-го куреня
гурток „Ворожки”

Редакція „Юнака” сердечно дякує усім пластунам з Едмонтону -- вони кожного року відбувають Листопадовий Марш, а це фінансово надзвичайно багато допомагає редакції.

Учасники Листопадового маршу (з права до ліва): пл.прр. Орест Грох, Марко Семотюк, Марко Домбровський, Маркіян Говда - гурток „Вовки”. Пл.розв. Іляріон Шулякевич - курінний 13-куреня; пл.уч. Лада Шулякевич - курінна 6-го куреня; пл.сен. Іван Гарах - виховник. Знимку робила п-і Діяна Грох.

Учасники Листопадового маршу. Фото І. Гарах.

Перша пластунка Едмонтонської станиці, пл.сен. Марія Дитиняк, розповідає про Листопадовий зрив 1918-го року. Фото Д. Грох.

Юнацтво і новацтво на Святочній листопадовій ватрі в парку Гавриляка в Едмонтоні. Фото І. Гарах.

* * *

ОРЛИКІЯДА '94

* * *

Цього року мішаний гурток дівчат Х-го куреня та хлопців III-го і XI-го куренів, разом з опікунами, другом Ігорем Бошком та другом Тарасом Хмілем, поїхали на пластовий змаг Орликіяду. Ми довго і сильно працювали над нашою виставкою (особливо ніч перед виїздом - ми в домівці працювали до 6-ої години ранку), але покінчили всі наші проєкти і в п'ятницю рано ми виїхали з Торонта в далеку дорогу на Союзівку -- українську оселю в горах стеїту Нью-Йорк в Америці.

Дорога була далека і ми пізно приїхали. Ми не могли відпочати по тій довгій дорозі тому, що нашу кімнату переплутали з кімнатою, де мали спати Орликівці і ми

мусли пізно вночі переноситися.

Тема 33-ої Орликіяди була „Мандрівка по Україні”. На змагання приїхали різні групи пластунів з Америки. В суботу рано було відкриття і ми вже тоді побачили, що нам добре піде тому, що ми були одинокий загін, який знав гімн Орликівців. Після того відбулася панельна дискусія. Ми мусли відповідати на два питання, на які ми наперед приготувалися. Ми знали, що нам добре йде, бо в часі наших відповідей, в залі всі почали плескати в долоні.

Відтак, всі представляли свої п'єси-сценки. Наша вийшла дуже добре. Ми показали себе дуже гарно, головню в підготовці декорацій на сцену, а особливо в уживанні стробо-

Орликіяда 1994-го року на Союзівці в стейті Нью-Йорк, ЗСА (знимка: ст.пл. Люда Гарух).

Представники станиці Торонта (зліва): Ксеня Сливинська, Юрій Когут, Ярема Луців, Катя Винницька, Роман Гуль, Михайло Гадач і Оленка Федина; зпереду: ст.пл. Тарас Хміль і ст.пл. Ігор Бошко.

Ксеня Сливинська була вибрана Гетьманівною 33-ої Орликіяди.

скопічного світла *strobe* для спеціальних ефектів.

Вкінці, треба було представити свій експонат. Ми зорганізували туру по Україні, до якої включили опис всіх великих міст.

В суботу вечором відбулася забава, на якій всі гарно забавлялися. В неділю рано була Служба Божа в капличці. Опісля кандидати на Гетьманівну та Гетьманича виголосили свої промови ... а тоді ... довге чекання на рішення суддів.

Судді врешті появилися і проголосили результати. З поміж 14 загонів ми виграли третє місце за нашу п'єсу та експонат, а друге місце за дискусію-панель. В загальному ми виграли друге місце! То була для нас велика честь і ми гордо приїхали назад до Торонта. Ніколи ми не забудемо тих днів, повних товариського змагу та забави.

пл. розв. Ксеня Сливинська

ЛІСОВА ШКОЛА '94

Підсумки організаторів

Редакція Юнака перевела інтерв'ю із пл.сен. Богданом Генегою з України, заступником референта Лісової школи при Головній пластовій булаві (головним референтом є пл.сен. Юрій Данилів з Америки). Інтерв'ю відбулося на софці в почекальній готелю „Громада Інн” в Нью Джерзі, під час КУПО '94. Один із багатьох присутніх журналістів із нашого американського пресового б'юро склав слідуючий репортаж.

Юнак: Більшість юнацтва в Америці та Канаді ознайомлені з табором Лісова школа. Яке наставлення юнацтва на Україні до цього вишколу?

Б.Г.: Юнацтво ще точно не орієнтується, що цей вишкіл собою представляє. Наприклад, на табір зголошується біля 40-50 юнаків, деякі з них прихильники, які ще ні разу не були на таборі. Деяких ми не приймаємо, інші, яких ми приймаємо, самі відтягають свою кандидатуру з невідомих нам причин. Взагалі, стається так, що деякі не приїжджають на табір, не повідомивши нікого чому.

Юнак: То скільки було учасників минулого року?

Б.Г.: Остаточні шістнадцять.

Юнак: Чим програма різниться від Американської ЛШ?

Б.Г.: В основному нічим; вона така, яку розробив пл.сен. Петро Содоль з Америки.

Юнак: А що би здалося змодифікувати?

Б.Г.: В першу чергу зайняття з мандрівництва. Важливим є навчити наше юнацтво планування прогульки, вибір траси, місця на нічліг, доступ до питної води, і так далі. Наше юнацтво зовсім не підготовлене до відповідального планування. По-друге, справа природознавства в нас занедбана, їй би треба присвятити окремі зайняття,

Аркадій Даньків сигналізує.

придумати інший підхід.

Юнак: Яку перевагу має Лісова школа на

Учасники і провід Лісової школи '94 на Україні.

Україні над ЛШ в Америці?

Б.Г.: Є велике зацікавлення цим вишколом серед юнацтва, є більше зголошень, отже є і більший вибір на кращих кандидатів на вишкіл. Хоча юнацтво має запал та є готове до тяжкої праці, нема в них ще досвіду.

По-друге, мусимо затаємничити деякі елементи програми, щоби учасники наступних ЛШ мали ті самі визови, не підготувившись до них наперед.

Юрій Олійник та Орест Кознарський

Юнак: Які проблеми найбільш пекучі?

Б.Г.: На першому місці мусить стояти поняття відповідальності серед учасників. Наприклад, деякі зголошені учасники не приїжджають на табір, не повідомивши

Збірка на сполох: Назар Сивуляк, Володимир Жмурко і Андрій Петрик.

нікого. Ми на них чекаємо, журимося, чи вони десь не пропали, а вони собі лишилися вдома.

Далі, економічні проблеми України прикро відбиваються на якості табору, і це на різних рівнях. Наприклад, один учасник табору мусів вернутися під час табору назад до свого села, щоби допомогти батькам на фермі. Заплата учасників за табір далеко не покриває реальний кошт табору, а лише біля 10% ціни. В додаток, інфляція не дозволяє триматися в рамках запланованого бюджету. На тому і терпить якість харчування. Мусимо наперед, і з великим зусиллям, робити запас сухих харчів. Свіжого м'яса на таборі майже нема; останнього року мали всього лише два рази.

Юнацтво має багато охоти, але якось не все знає, як це перетворити в дію. Часто потребує поштовху. Наприклад, був на

Кухня підчас мандрівки; Володимир Федорчук.

таборі алярм на вогонь. Юнаки спершу ігнорували його, були непевні, що робити, чи взагалі звертати на нього увагу. Думали, що то їх не обходить. Але як побачили, що це справжній вогонь (горів недалеко лісок), тоді пожвавішали, кинулися щось робити. А вогонь сунувся в сторону табору, стіна полум'я була широка на 200 метрів. Мусіли самі гасити вогонь, бо пожежники казали, що в неділю не гасять вогню. Уявіть собі! Тут в Америці таке тяжко уявити, але в нас на Україні все можливе. Опісля казали, що міністерство лісництва не заплатило їм і вони не мали грошей на бензину до авт. Вкінці таки приїхали. Бачите, які проблеми.

Поняття точности теж дуже слабе серед юнацтва, та взагалі серед суспільства на Україні. Ніхто нікого не повідомляє про зміни чи спізнення.

Юнак: То ж яка перспектива на майбутнє?

Б.Г.: Перспектива добра, бо є велике зацікавлення вишколом, є багато охочих, є запал. Програма вишколу дуже корисна, того пластунам на Україні дуже потрібно. Бачу навіть потенціал на ріст: вневдовзі треба буде переводити дві Лісові Школи на Україні кожного року, бо потрібно

Вишкіл Бунчужних: Ігор Березовський, Андрій Сп'єх (Німеччина), Андрій Гарматій, Іван Петляк, Андрій Заярнюк.

кваліфікованих інструкторів, впорядників.

Проте, нам дуже потрібна матеріальна база, особливо щоби придбати таборовий виряд (його майже не існує). Минулого року уряд Львівської області передав львівській станиці терен на табір, проте ліс на цій площі залишився далі власністю уряду. Таборова площа велика на 7 гектарів (1 гектар = 100 X 100 метрів, 7 гектарів = 7000 м²; ред.), росте на ній сіно. Але і з цим є проблема: сусідні селяни звичайно косили

Картографія: Петро Грицина, Андрій Сп'єх, Володимир Жмурко.

Андрій Сп'єх (Німеч.) – інструктор картографії.

траву на площі щоби мати для себе сіно. Цього року юнацтво витоптало сіно під час табору, і селяни вимагали від управи ЛШ грошей за витоптану траву.

Важливим для нас є створити якийсь фонд Лісової школи на Україні, щоби забезпечити переведення цього вишколу на майбутнє, якби часом забракло одного року фондів.

Юнак: Дуже вам дякую за розмову. Бажаємо вам якнайбільше успіхів на майбутнє.

Старшина ЛШ: Олександр Яворський, Богдан Генега, Богдан Гасюк, Євген Дувалко (Канада), Мирон Пеняк (Америка).

Марко Лучка (Польща)

Фонд Лісової школи

Вишкільний табір Лісова школа потребує втримати постійний запас матеріяльних ресурсів: виряду та грошових, щоби забезпечити задовільне вишколення майбутніх пластових провідників. В сучасну пору є велике запотребування фінансової допомоги. Просимо складати свої пожертви через ГПБ на ім'я голови комісії ЛШ, пл.сен. Юрія Даниліва. Адреса подана понижче:

Mr. Jurij Danyliw
954 Hillside Drive
Southampton, PA
U.S.A. 18966

ДО „ЮНАКА” ПИШУТЬ...

Гурток „Сіроманці”, 27-го куреня ім. Володимира Івасюка з Івано-Франківська в Україні вітає всіх пластунів Канади та Америки привітом „Скоб”!

Наш гурток заснувався 1991 року. Нас є 7 членів разом з виховником – юнацький вік 15-16 років. Ми займаємося музикою, морзеткою, здобуттям все нових вмілостей. Але, мабуть, найбільше любимо мандрувати гірськими стежками Карпат.

Наше місто Івано-Франківськ є дуже старе. Вже 1437 року є згадка в літописі про село Заболоття, з якого почалося пізніше місто Станиславів, а тепер Івано-Франківськ. В нашому місті є багато архітектурних пам’яток ще з 18-го і 19-го століття, і жило тут багато визначних діячів українського народу.

З Івано-Франківська можна бачити гори Карпати – напричуд багаті природною красою. Є в Карпатах озеро Синевір, що його звуть „морське око” – воно знаходиться в частині Карпат, що звуться Горгани („Заслухались кедрі горганської ночі”). Околиці Синьовирського озера відвідує багато туристів. Все це зможуть побачити пластуни, які прийдуть у відвідини до нас!

Наш курінь названий в честь Володимира Івасюка, автора знаних всім пісень: „Червона рута”, „Водограй”, „Пісня буде поміж нас”, „Я піду в далекі гори”, та багато інших. Володимир любив музику до забуття. Та любов відчутна в його піснях, романах, баладах. Він часто любив повторяти такий афоризм: „Крило стає крилом тільки під час лету”. Хоч Володимира Івасюка вже давно немає серед нас, але пісня його завжди звучатиме поміж нас!

Ми гуцульські хлопці пластуни „Сіроманці” шукаємо та щиро-сердечно запрошуємо друзів пластунів (і пластунок) у кількості 10-12 приїхати до нас, щоб разом з нами, у спільній мандрівці, провести літній табір в гірській місцевості Карпат і разом з нами краще пізнати наш чарівний край. Маємо надію, що Ви відгукнетеся на наше запрошення!!!

Ось наша адреса: – пишіть!

Ukraine 284000
м. Івано-Франківськ
вул. Пушкіна 94/18
Ростислав Трач
тел. 2-78-84

Сіра Орлиця Людмила Бублик з міста Рига в Латвії пише:

Дорогі Друзі!

Завжди зі захопленням читаю Ваш журнал. Вирішила щось і сама написати. Довго не роздумувала – слова самі собою лягли на папір. Якщо будете вважати, що це цікаво, – надрукуйте в „Юнаку”. Дякую за цікавий журнал!

З теплим привітом з холодної Латвії, СКОБ!

Сестричка

(„Доля”)

Мюнхен, 31-го липня 1994 року.

Це буде історія про те, як ... Але все чергою.

Цього літа я мала щастя студіювати на Українському Вільному Університеті в Мюнхені (Німеччина). Одної неділі в церкві після Богослужіння я познайомилася з Головою КПС Німеччини пл. сен. Мартою М'ялковською. Вона запросила мене відвідати пластовий табір у Гохлянді біля Кенігсдорфу. Я з радістю прийняла запрошення і сьогодні зранку ми вже були тут. Природа чудова: чисте повітря, ліс і бистра річка Ізар. Милі усміхнені обличчя таборовиків. Після Богослужіння і смачного обіду (який по традиції є однаковий, як мені сказали, з 1952 року), я вирішила трохи запізнатися з таборовиками і оглянути терен. Якщо це перше мені вдалося, то з другим...

Хоч я тут уперше, але відразу знайшла знайомих. Проходячи повз табір юнаків, я побачила Романа Довговича. З ним ми запізналися ще на вишколі новацьких виховників у Брюховичах в Україні ще року Божого 1992. Вирішила скористатися давнім знайомством і попросити дозволу оглянути табір. Тут же дістала чемну відповідь, що знайомство знайомством, але мені краще погуляти довкола. Це мене трохи обурило і я сказала, що всім розкажу, як стояла під таборовою брамою, і Роман не дозволив вступити на їхній терен. Але це не допомогло. Так само чемно і спокійно він сказав, що ніхто не каже мені підпірати браму, я можу собі піти десь далі від неї. Тоді вирішила діяти більш рішуче. Запізналася зі самим бунчужним цілого табору - Юрком Керницьким. Завела розмову здалеку, нібито хочу більш навчитися таборового діловодства, чи не може він мені в тому допомогти. Юрко дуже радо згодився стати моїм інструктором, але, як тільки ми наблизилися

до таборової брами, він так ніби ненав'язливо сказав, що можемо собі сісти тут збоку на травичку і продовжити нашу приємну розмову. У цей мент зникли всі мої ілюзії і сподівання побачити юнацький табір. Вони (юнаки) були неприступними.

З розбитими намірами відійшла я звідти. Та легенька іскра надії спалахнула, як я побачила, що біля брами табору юначок немає нікого. О -- думаю -- нарешті! Подивлюся на табір та ще й покепкую, які безпечні ті пластунки, що навіть не лишили варти. Але як я була за два кроки від брами, ніби з-під землі виросла стійкова і, чемно всміхаючися, привіталася. Я вирішила вдруге не випробовувати долю (даремно, що Доля є моє псевдо). На бігу мусіла вигадувати, чому я тут і попросила листок паперу, на якому оце і пишу свої перші вражіння з табору.

Ціле щастя, що зустріла тут ще одну знайому новацьку виховницю - Оксану Ф., котра з доброї душі своєї завела мене на терен новацького табору і дозволила заглянути одним оком до шатра, де таборувала вона зі своїм роєм.

А взагалі було чудово! Цілий табір по обіді пішов на Ізар, де купалися і опалювалися. Мені багато розповідали з історії Пласту в Німеччині. Запізнала нових друзів із різних країн. Говорили про Пласт у країнах нашого поселення, про наші проблеми. Дуже шкода, що не приїхала вчасно група пластунів з України, на котрих тут так чекали!

Увечорі всі зібралися при ватрі. Скільки пластових ватр уже було! Але кожного разу ватра говорить до нашого серця. Кожного разу переживаємо хвилюючі менти, відчуваємо близькість наших душ.

Воістину: один світ - один Пласт!

Сіра Орлиця Людмила Бублик
(Латвія)

Іван Гоменюк з міста Мукачева на Закрпаттю в Україні прислав різдвяний привіт:

Христос раждається!

Друже Юрію! Вітаю Вас, редакцію Юнака та всіх пластунів ЗСА та Канади з Різдвам Христовим та Новим Роком! С.К.О.Б.!

„Юнак” є дуже цікавим! Мені особливо дуже цікаві дописи про табори в Канаді і ЗСА. Однак, чомусь нема дописів з Австралії, Великої Британії, Німеччини. Трохи є з України та зі Словаччини [...] багато Польщі та з Бразилії. Я був на Андріївських вечорницях, що їх організувала станиця в Ужгороді. Можливо, що я незабаром переїду жити в інше місто. Покищо, як хтось схоче до мене написати то, будь ласка, пишіть на таку адресу:

Іван Гоменюк

Мукачево – Головна пошта (до запитання)
Закарпатська область
Ukraine – Україна 295400

П.С. Кілька питань до Вуйця Вузлика:

1) Чи можна, коли в тебе ранка на губах, висмоктувати гадючу отруту з рани? Коли я був на першому моєму таборі, командант казав, що так, а лікар, що ні.

2) Чим різняться табори Лісова школа, Золота булава, Школа булавних та Рада Орлиного Вогню? Як можна туди потрапити?

Вуйцьо Вузлик відповідає

Дорогий Іване!

Правду сказавши, Ти мене збив з пантелику, бо я не дуже то великий „експерт” в ділянці медицини, а ще тим більше коли представлено мені дві конфліктні гіпотези (це в Твоєму першому запиті).

До того першого питання можна підійти принаймні в два способи:

- (а) в правдивий спосіб, і
- (б) в практичний спосіб.

Перше розглянемо правдивий спосіб, значиться, як в дійсності дати собі раду із клятою раною на губі.

З самого початку, треба проаналізувати причину такого паскудства. Якщо це появилася після неприємної стрічі із п'ястком заздрісного кавалера, який Тебе зляпав біля шатра таборової „бомби”, тоді, колего, розв'язка досить проста. Перестань відвідувати ту „бомбу”, а рана сама загоїться. Якщо, в додаток до того, зовнішня косметична аранжерка губи потягнула за собою і розрухані зуби, тоді радимо шукати професійної допомоги дентиста.

Якщо рана хронічно появляється (напр. після нервового потрясіння, горячки) то вона правдоподібно спричинена вірусом типу Герпес. Ця зараза сидить у нервових клітинах, і так собі там „спить”. При фізіологічній зміні, той вірус активізується і тоді вилазить наверх, створюючи рану. Рана після гоїться, але вірус далі засипляє в нерві і чекає наступного потрясіння. Отже, його позбутися можна лише тоді, коли позбудишся нерва, в якому він „сидить”. Ми

відраджуємо від такої „операції-камікадзе”. Найкраще не рухати рани, насмарувати медичним кремом, щоб не було додаткової інфекції, і робити добре вражіння. Пам'ятай, що рана продукує заразливі віруси, отже не цілуйся з паннами в той час, хіба що хочеш, щоб вони Тебе післям файно „благословили”.

Практичний підхід до проблеми такий: хто на таборі може більше Тобі пошкодити: комендант, чи лікар? Це Тобі і дасть відповідь на питання, кого Ти повинен слухати.

Відповідь на друге питання менш прагматична. Золота Булава -- це табір для юнаків/ок між 15 і 17 років життя, на якому плекають провідництво (гурткового, курінного), ініціативу, планування, і пластову поставу. Лісова Школа -- це для найстарших юнаків і старших пластунів, на якому плекають провідництво, інструкторство і пластову поставу, головню для майбутніх таборових виховників чи інструкторів. Другий ступінь ЛШ це вишкіл бунчужних, на який є запрошені найкращі абсолюенти ЛШ. Школа Булавних -- це дівоча відповідь на ЛШ. Хоча багато юнаків/ст.пл.-ів хотіли би туди потрапити, цензура досить гостра (тому раджу Тобі подаватися на ЛШ, а не на ШБ). На ці табори можна зголоситися в своїй станиці, чи просто через КПС або ГПБ (адреси та інформації в станиці).

Рада орлиного вогню -- це збір усіх новацьких виховників, які перейшли відповідний вишкіл та були прийняті до Ради. Рада скобиного круга -- подібне до РОВ, лише для юнацьких виховників.

ХІБА ШНУР НА ШИЮ

Від ґудзів до розпуки

В ранішнім наказі писар прочитав, що табір треба буде ліквідувати зараз пообіді, щоби до вечері стояла лише половина шатер. Вечеряти юнаки мали під великим шатром біля штабу булави, бо кухні теж мали бути зліквідовані до того часу. Другого дня ранком юнаки вирушали на одно-тижневу мандрівку, отже тому табір ще нині треба

було звинути.

Місько Малина підтягав носом зв'язуючи свій наплечник в шатрі. Окуляри геть зайшли парою від важкого сопіння та від теплої вогкості в шатрі. Місько собі пригадував ранішній наказ. Ледве писар прочитав його, коли з сірого неба посипалися на юнаків малесенькі краплинки

дощу. Не тяжко забути кислі обличчя юнаків, які в думці посипали на ту хмару нецензурні слова. Цілий тиждень сонце гріло, нераз аж надто горячо, а тут -- на маєш! Якраз перед прогулькою, коли треба ліквідувати табір -- з неба плює.

До шатра хтось „ввалився”.

- Гей, вважай куди преш! -- незадоволено гаркнув Місько.

До шатра спершу всунулася мокра капуза дощовика, а за нею, безцеремонно, вповзала решта мокрої куртки.

- Та що ти робиш, ду...?! -- вже злісно воркнув Місько і повернувся в сторону мокрого дощовика, який все далі залазив до шатра, немов ріка.

Мокрий дощовик таки дуже хотів сховатися у відносно сухім притулку шатра, бо навіть не зупинився, ані не заляв, коли Місько злісно тріпнув його ногою. Він лише схилювся і звалився на Міська.

- Забирайся, хол..., посунся, йди геть звідси, бо зараз як тебе скалічу...!!! -- Місько вже дійсно був злий, -- Та ти мені все тут мочиш!

Дощовик поволі перекинувся в другий кінець шатра, і з-під нього врешті виповз Дзьодзьо.

- Ти можеш вилізти звідси, чи я маю тебе туди копнути?! Дивися, я тут все складаю, а ти мочиш мені шатро. Забирайся!!

Дзьодзьо як би нічого не чув. Він звик до такого грубіянства. Юнакам завжди гумор псувся, коли „ангели небо мили”, отже вибрики Міська -- це лише зайве потрясення повітрям. Друг Славко це називав „блеянням”.

- Міську, ти маєш зі мною машт розібрати!

- Йди до лятрини! -- буркнув Місько, і знова взявся до наплечника.

Дзьодзьо повитирав ніс мокрою рукою, сперся ліктем об землю і знова повторив:

- Але Друг Влодко казав, що ми маємо машт розібрати.

- Ну, то йди і розбери.

- Але Міську, тут власне є той „catch”, розумієш? Ми маємо машт розібрати, -- меланхолійно повторив Дзьодзьо, наголошуючи це „ми”.

Місько скінчив пакувати наплечник, сів на нього і обернувся до Дзьодзя:

- Я не йду жадний машт пакувати.

- Міську, я то знаю, але ми це мусимо зробити.

- Най стоїть до другого року. Я сі не рухаю звідси!

Місько поглянув на частинно відслонені двері шатра: дощ цяпав безпереривно.

- Чого то все я мушу щось таке робити...? - ніби себе запитав Місько.

В шатрі запанувала тиша. Оба юнаки дивилися на дрібну стіну дощу, яка починалася зараз за отвором шатра. В лісі легенько шипіло, неначе кип'ячий чайник, а з дерев скапували більші краплі дощу і „пштрикали” по шатрі. Минуло кілька хвилин. Дзьодзьо колупав бруд з-під нігтів, коліном коливав якийсь ритм. Місько дивився надвір.

- Знаєш, Адріян і той з Едмонтону закопують лятрину, -- промимрив Дзьодзьо, -- Я там був, ти знаєш, воно зовсім не є цікаво ...

- Ха, то вже вони файно бавляться ...

- Та там яма наповнилася водою, а вони в болоті аж по коліна.

Раптом біля шатра хлопці почули шкварчання кроків і одночасно почувся голос Друга Славка:

- Мені треба ще двох добровольців

помогти Адріанові!

Місько і Дзьодзьо, як прошиті електрикою, схопилися з місця і почали швидко вбирати дощовики. Друг Славко почув рух в шатрі і швидко підійшов до дверей:

- Ану хлопці, беріть ваші лопати, там Адріян і Сяйко топляться в болоті; їм треба допомогти.

Місько відразу вистрибнув з шатра, кінчав вбирати дощовик.

- Я радо би пішов, але я мушу машт розбирати, так в наказі рано було написано ...

- Ти правду кажеш? Я щось таке собі ...

- Ні, ні, друже, це правда, я не брешу! Якраз я Дзьодзьо з шатра витягав, щоби мені поміг! -- вже дуже переконливо, майже благально, перебив Місько.

Тут Дзьодзьо з'явився в дверях шатра, почав виповзати і собі на мокре листя.

- Ану, Дзьодзьо, скоро, я не можу на тебе все чекати. Друже, ми вже йдемо, а як закінчимо, то підемо допомогти Адріанові...

- Ну, добре, хлопці, але пам'ятайте, шнури не ріжте -- а відв'язуйте, бо вони дорогі, а їх будемо вживати ще на другий рік!

Друг Славко швидким кроком почалапав в сторону потапаючих в лятрині. Місько і Дзьодзьо ще постояли хвилинку, подивилися, як Друг Славко гарненько повитягав Миколу та Івана з шатра і погнав їх закопувати лятрину. Тоді перекинулися

поглядом і пішли до машту.

Годину пізніше Друг Славко повернувся до табору і застав двох наших героїв при горячій роботі: Місько сидів на камені та патичком виколупував землю зі щілини в скалі, а Дзьодзьо стояв десь за маштом і дивився, як дощ капав на павутиння. Машт ще стояв так, як перед тим, лише тут і там звисали з нього короткі куснички шнурів.

- Хлопці, ви що, вмерли, чи на штрайку!?

Місько з несподіванки аж здригнувся, а Дзьодзьо відразу підскочив до машту і зловив кінець одного шнурка.

- Чекайте, чи я п'яний, чи може маю якусь склерозу? Ну, кажіть щось, хлопці, бо зараз позлощуся!

Місько стояв перед Другом Славком, трохи переляканий, трохи завстиджений, бо злапано його „на горячому”.

- Ми тут пробуємо розв'язати ті вузли, але то є неможливо!

- Що ти мені тут блеєш? Хлопці, там вже лятрину скінчили закопувати, а ви тут ніц ще не зробили! Гей, що то за робота!?

- Та я вам кажу, Друже, ті вузли, ми не можемо їх розв'язати.

- Що значить, не можете їх розв'язати?!

Місько підступив до найближчої колоди, на якій був замотаний один шнур.

- Аво, бачите, Друже, я тут почав розв'язувати, але далі не йде. То хтось так замотав ...

Друг Славко подивився на в'язання, порухав рукою. Обійшов довкола колоди, заглянув під спід. Оглянув швидко ще одне в'язання.

- Та тут самий Банглядеш, а не в'язання. Хлопці, хто це в'язав спочатку табору?

- Я не знаю, то розвідувачі ставили минулої неділі ...

Друг Славко очевидно був дуже подратований. Попробував два-три рази розв'язати „в'язання” але неуспішно. Вкінці тріпнув кінцем шнура.

- Бачите, хлопці, які то генії в'язали!?

самі гудзи, і ніяк не знати, як їх тепер розв'язати!

Друг Славко підійшов до другої колоди, поглянув на оде в'язання, на друге, на третє.

- Та сама біда, та сама.

Місько і Дзьодзьо стояли, не рухалися, лише подивилися один на одного.

Врешті Друг Славко підійшов до Міська.

- І тяжко повірити, що ті типи вже здали другу пробу, а навіть одного порядного в'язання не вміють!

* * * * *

І справді сумно стає, коли поглянути на ті в'язання на наших таборових спорудах. За усе моє таборування, я ще ні разу не побачив однієї споруди на якій кожне в'язання було правильно виконане. І це включає багато таборів „Золотої Булави” та „Лісової Школи”.

Причин на це є багато, хоча чи не найголовнішою є та, що мало пластунів розуміють ціль доброго вузла чи в'язання.

Таблиця #1а

Пересічна сила різних шнурів (кг)

товщина (см)	сисаль	маніла	нільон
0.65	220	270	810
1.0	490	610	1810
1.25	960	1200	3220
2.0	1960	2450	6440

Таблиця #1б

Пересічна сила різних шнурів (фунти)

товщина (інчі)	сисаль	маніла	нільон
1/4	480	600	1800
3/8	1080	1350	4000
1/2	2120	2650	7100
3/4	4320	5400	14200

Слабість до гудзів:

Кожний шнур має свою внутрішню силу (таблиця 1а і 1б). Кожне схрещення шнура, де є тиск напоперек (across) шнура значно послаблює його. Деякі схрещення можуть зменшити силу шнура на 50% і більше!!! Це означає, що коли прямий шнур може втримати 100 кг ваги, один маленький звичайний гудз зменшує його силу так, що він втримає лише 45 кг (шнур слабший на 55%)! Пластовий вузол чи рятівнича петля послаблює шнур на 50%; ткацький вузол -- на 40%!

Отже з того бачимо, що вузли кращі від звичайних гудзів тому, що найменше послаблюють шнур. В додаток, стрясення ваги, яка висить на шнурі, збільшує „ефективну вагу” принаймі в два рази. Це означає, що коли повісимо 50 кг на шнур і легко потрясимо цією вагою, це неначе ми би повісили 100 кг ваги. Очевидно, чим сильніше стрясення, тим більша „ефективна вага” і тим швидше шнур вірветься.

Вправа #1:

Місько і Дзьодзьо мандрують в горах. Перед сном рішили підвісити гурткову торбу з харчами на дерево, щоби єноти вночі не справили собі бенкету. Торба важить 50 кг (110 фунтів). Хлопці витягнули шнур із сисалю (sisal) грубого на 0.65 см (0.25 інча). Перекинули його через гілляку і прив'язали до нього торбу, уживаючи подвійний

зашморг. Чи торба висітиме з дерева цілу ніч?

Відповідь:

На жаль, біля першої години ранку Місько і Дзьодзьо розбудилися, бо „якесь жахіття лазило попід шатрами”. Це жахіття -- це були єнотики, які „бенкетували” біля роздертої торби з харчами, і хлопці мусіли їх відганяти палицями. Питання: чому торба гримнула вниз?

Поглянувши на таблицю 1 можемо перевести заавансовані математичні вправи (витягайте ваші калькулятори!). Шнур мав втримати 220 кг ваги, а хлопці підвісили лише 50. Проте подвійний зашморг зменшив силу шнура на 50%, отже шнур остаточно міг втримати лише 110 кг. Місько і Дзьодзьо були ліниві і підвісили торбу лише на одного метра повище землі. Наші єнотики не дурненькі, занюхали смачненький запах ковбаски і почали підстрибувати до торби, розколюючи її при тому. Таке потрясення вагою підвищило „ефективну вагу” торби до 120 кг, отже шнур „лопнув” і єнотики побенкетували.

З цього прикладу бачимо, що безпечна вага для нового шнура повинна бути не більше ніж чверть сили шнура; для уживаного шнура вона не повинна перевищувати одну шосту сили шнура. Тому шнур із сисалю, товстий на 1 см (сила = 490 кг), не повинен тримати більше, ніж 120 кг ваги ($490 / 4 = 122.5$).

Очевидно, коли в'яжемо споруди на таборі, тяжко є встановити, скільки ваги припадатиме на дане в'язання. Тому краще уживати грубший шнур, ніж затонкий. Звичайне правело таке для пересічних таборових споруд (брама, кухонний стіл, вежа, машт):

(і) головні в'язання: ті в'язання, на які припадатиме велика вага (переважно усі перехресні і скісні в'язання) -- уживати шнур із сисалю чи манілі товщини на 1 см (3/8

інча);

(іі) другорядні в'язання: „косметичні” в'язання, на які припадатиме мало ваги -- уживати шнур із сисалю чи манілі товщини на 0.65 см (1/4 інча).

Лише для Айнштайна:

Для справжніх фанатиків піонерки подаємо більш детальне загальне правило:

(а) шнур на 0.65 см (1/4 інча): щоби в'язати палі із проміром (diameter) меншим ніж 7.5 см (3 інчі);

(б) шнур на 1 см (3/8 інча): щоби в'язати палі грубші, ніж 7.5 см (3 інчі).

Щоби обчислити довжину шнура, потрібного для в'язання:

(і) додати проміри обох палів, які зв'язуємо разом;

(іі) на кожних 2.5 см (1 інч) потрібно 1 метр (1 ярд) шнура.

Приклад: зв'язуємо 8 см-ий паль до 7 см-го паля:

(і) $8 + 7 = 15$.

(іі) 15 поділити на $2.5 = 6$.

Отже буде нам потрібно 6 метрів шнура. А якої товщини? Очевидно, що грубого на 1-го см.

Шнури, шнури, і щераз шнури:

Шнури, які переважно уживаємо для піонерки є зроблені із природного рослинного волокна (*plant fiber*). Відносно коротенькі волокна є скручені разом в тонкий шнурок. Три, або більше, таких шнурочків

Ілюстрація #1

тоді є сплетені спіралею в один грубший шнур (ілюстр. 1).

Шнури із синтетичного волокна (напр. нільонові) складаються з двох частин: тоненьких ниточок обшитих зверху плетеною сіткою. Такі шнури набагато сильніші від попередніх через дві причини:

(а) синтетичне волокно само по собі сильніше від природного, рослинного;

(б) кожне синтетичне волокно тягнеться вздовж цілого шнура і не є перерване так, як природне волокно, яке складається із коротких частинок, сплєтених разом.

То чому ми не вживаємо нільонових шнурів до піонірки?

Нераз якість шнура є відносно важна...

Головна причина є через тертя (*friction*), чи радше через брак тертя синтетичних волокон. Нільоновий шнур набагато більш „слизький” від сисалю чи манілі. Тому, що сила вузлів

полягає вбільшості

на принципі тертя (шнур однієї частини вузла тисне і тре об шнур другої частини вузла і в той спосіб „тримає” шнур), нільонові шнури, позбавлені цієї характеристики, не втримують добре вузлів. Напевно багато з вас переконалося в тому, коли пробували зв'язати будь-що нільоновим шнуром. Тому, що піонірка полягає до великої міри на вузлах, нільоновий шнур стає невідповідним.

В горелазенню (*rock climbing*), натомість, нільоновий шнур стає ідеальним, бо він легко проходить через усякі „карабінки”, і по ньому багато легше з'їжджати вниз.

Зв'язи все разом, Друже:

Отже, коли їдемо на табір, кожний з нас повинен зі собою взяти принаймі 50 метрів

шнура із сисалю (або, краще, з манілі) товстого на 0.65 см (1/4 інча). Він стане в пригоді в різних ситуаціях: линва до шатра вірветься, шнурівка лопне, наплечник попсується, шлюфка загубиться. Грубша линва (1 см, 3/8 інча) потрібна для підвішування речей (напр. харчів) з дерева під час мандрівки, або коли в таборі будете ставити таборові споруди. Нільоновий шнур потрібний переважно лише до підвішування прапорів на машт.

А щоби дізнатися, як шнур в'язати, раджу заглянути в *Життя в Пласті*, стор. 298-310.

Тримайтеся, але за порядний шнур.

Ст.пл. Юрко Мончак "V"

повідомляє, що відбудуться

КОЛИ? 6 - 20 серпня 1995 р.

ДЕ? ДЛЯ КОГО? ЯКИЙ?

- [illegible]

Гірський еколюб

Вимоги до нового іспиту вмілости

Недавно появилися вимоги до нового юнацького іспиту вмілости п.н. Гірський еколюб. Мета іспиту -- самозрозуміла. Гірський еколюб: „люб” - щось любить, „еко” - любить щось екологічне, „гірський” - любить екологію гір. Отже, вже кожний з вас може стати славним гірським еколюбом. Подаємо також і словник термінології гір.

ВИМОГИ:

1. Зробить рисунок із поясненням головних чинників у формуванні Скелястих гір західньої Канади.
2. (а) З допомогою ілюстрацій пояснить, чому є льодовики.
(б) Знає про небезпеки ходження по льодовику.
3. (а) Знає загальну характеристику головних екологічних районів.
(б) Знає про вплив висоти на людину.
(в) Відбуде прогульку в горах. Проводить денник під час прогульки, і після прогульки опише її - назве полоси, подасть приклади рослин і тварин, що їх учасники стрічали на прогульці.
4. (а) Розуміє в загальному екологічне пов'язання елементів природи: землі, рослинності, води, звірят, комах, риб, повітря.
(б) Знає, як люди порушують екологічну рівновагу: у відношенні до таборів, туризму, лісової промисловости, шахт, полювання, рибальства.
(в) (i) [Прихильники і учасники]
Візьме участь в екологічній грі.
(ii) [Розвідувачі]
Переведе екологічну гру або напише і представить п'єсу про вплив людини на екологічну рівновагу.
5. (а) Знає, які рослини і тварини в Скелястих горах є загрожені, і як уряд старається тому запобігти.
(б) Розуміє, чому потрібні поодинокі правила заповідників (парків) у Скелястих горах.
(в) [Розвідувачі] Знає загально екологію гір і чому треба там природу зберігати.
6. (а) Візьме участь у таборі в Скелястих горах.
(б) Знає правила доброго таборовика і розуміє, чому ті правила потрібні. Наприклад, правила щодо сміття, збереження природи, охорона від звірят.

* * * СЛОВНИК * * *

балка - gorge
брід - ford
вапняк - limestone
верх - peak, summit
висота - altitude, elevation
височина - upland
вітріння - weathering, corrosion of rock
вододіл - water divide
водопад (водоспад) - waterfall
гірський ланцюг - mountain range
гірський хребет - mountain ridge
гумус - органічна частина ґрунту, humus
дебра - ravine
ерозія - руйнування порід текучою водою, erosion
жереп - карликувата гірська сосна
заповідник - national park
ізогіпси - лінії рівних висот, contours
осадова порода - sedimentary rock
перевал - mountain pass
полонина - mountain meadow
рельєф - нерівності поверхні, relief
крутий - steep
морена - каміння, пісок, глина принесені льодовиком
льодовик - glacier
нахил - slope
скала - rock
скелистий - rocky
скид - fault
складчасті гори - folded mountains
сланець - shist, shale, slate
узбіччя - slope
улоговина - mountain valley
хребет - ridge
яр - canyon
яруга - gully
залізні скоби - гаки на черевики
льодоруб - легкий джаган пристосований до гірських потреб

„Джурасик Парк” в Австралії!

Steven Spielberg не дуже то й помилився, коли випустив свій фільм „Jurassic Park” два роки тому. В ньому молекулярні генетики відтворили види рослин і тварин (динозаврів) з-понад 65 мільйонів років тому назад. Але, це все була Голівудська фантазія (чи радше фантазія письменника Майкела Крайтона), хоча базована на науковій можливості.

Але, уявіть собі здивування науковців, коли один лісничий із австралійського *National Parks and Wildlife Service* знайшов кількадесять дерев, які мали вимерти понад 150 мільйонів років тому!!!

Ілюстрація 1

Лісничий знайшов ці дерева під час мандрівки в малодоступнім дощовім лісі Державного заповідника *Воллемі* (*Wollemi National Park*), 200 км на захід від міста Сіднею. Він спустився 550 метрів вниз на дно глибокої балки (*gorge*), де знайшов 42 дивні дерева, подібні до сосни. Древа, високі на 40 метрів, мали воскове листя-шпильки, а їхня кора нагадувала напушену бронзову шоколаду (ілюстр. 1).

Ботаніки з цілого світу надзвичайно раді

такій знахідці і заявили, що це неначе б знайшли живих динозаврів. Цей рід сосни зник з лиця землі між 140 а 195 мільйонів років тому, проте балка в Австралії напевне затримала відповідний клімат, в якому сосни могли далі рости, аж до сьогодні.

Ілюстрація 2

Щоби запобігти вандалізму чи навіть „біологічному тероризмові”, точне місце балки, де знайдено дерева, лишилося затаємниченим. Це, можливо, і добрий засіб збереження такого рідкісного роду дерев; пригадаймо лише акти вандалізму („графіті”), які хтось зробив в печерах південної Франції, обмазуючи фарбою передісторичні малюнки старовинних жителів печер.

Ботаніки із сиднейського ботанічного городу *Mount Annan* почали вирощувати маленькі сосонки того ж роду в своїх теплярнях (ілюстр. 2), щоби могли їх докладно вивчати. Науковці твердять, що це одна з найцінніших знахідок цього століття.

(Стаття подана на підставі новин англійського наукового журналу „Nature”, число 372 (22/29-го грудня, 1994 р.), стор. 712 і 719. Знімки теж з цього самого числа журналу.)

* * * ГОРОСКОП * * *

ЛЕВ: Коли якийсь незнайомий схоче вам продати білет на 49-ту гру вашої улюбленої дружини гокею -- не купуйте. На цій „грі” побачете лише саму машину „Замбоні”, а гокеїстів -- ні трохи.

ВАГА: Дівчата: обережно з тими всіма шоколядками, які вам подарував новий „бойфренд” -- його батько є дентист, і він хоче, щоби батько заплатив йому за поїздку на Багами.

БИК: Юнаки: не варто скорочувати дорогу до автобусового перестанку через подвір'я вашого сусіда. Він недавно купив собі песика ... а застрики проти тетануса дуже болючі! Юначки: не смійтеся з вашого товариша, коли за ним гнатиметься сусідський пес: цей сам песик стероризує вашу кицьку і вона стратить свою шерсть.

СТРІЛЕЦЬ: Зорі кажуть, що виграєте наступного тижня лотерію ... зорі це саме мені казали минулого тижня а я, як бачете, ще далі редагую Юнак! В школі на іспиті з геометрії ваш сусід ззаду буде вам шептати якісь формули -- не слухайте його; це він лише відчитує графіті, що хтось „набазьграв” на б'юрку.

ДІВИЦЯ: Обережно, коли позичаєте ваші тенісівки приятелів в школі: він може вам їх віддати „з відсотками” у виді грибочків „ноги атлета”.

Тато і учасник:

- Коли ти хотів іти до кіна, чому ти перше мене не спитався?
- Бо я хотів піти до кіна.

Мама і прихильник на імпрезі:

- Мамо, цей пан, що сидить перед нами, зовсім лисий.
- Тихіше, він може почути...
- А хіба він не знає, що він лисий?

Два скоби:

- Гарна дівчина, але холодна, як скала!
- Гм! Граната теж холодна перед експльозією...

На гутірці самозарадности:

Інструктор: - Вогонь можна видобути потираючи до себе два куски дерева. Тільки пам'ятайте, щоб один з них був сірник.

На забаві „Червоної Калини”:

Славко: - Яку суконку мала на собі Марічка?

Влодко: - Не знаю. Під стіл я не дивився, а над столом не мала жадної.

На сходинах прихильниць:

Юначки вивчають другу стрічку Пластового Гимну „Сонце по небі колує”. В тім одна прихильниця каже до Подруги:

- Подруго, я думаю, що тут є неправильне українське слово, перекручене з англійського. Замість сонце по небі „колує” повинно бути - телефонує!

Датки на Прес-фонд „Юнака”

АМЕРИКА:

\$1355.00 Замість квітів на могилу бл.п. Ірини Світенко Ковальчин, мами пл.сен. Зені Брожини ЧП, і Тараса Ковальчина з родинами. Окремий список пониже: по **\$100.00**: Михайло Ковальчин (муж), Ірина Рогуцька, Ірина і Михайло Біленькі; по **\$75.00**: Марійка Гельбіг, *Чорноморські Хвилі*; по **\$50.00**: Олег і Марійка Павлюк, Богдан і Роксоляна Сірі, Петро і Оксана Кордуби, Петро і Христя Ставничі; по **\$30.00**: Павло і Ольга Пришубніські; по **\$25.00**: Пластова станиця Філядельфії, Юрій і Марта Ожга, Борис Захарчук, Віра Івасків, Іван і Христя Клюфас, Роман і Віра Андрейчик, Богдан Гнатюк, Юрко і Туся Данилів, В. Трипупенко, Ольга Івасків, Мирон і Алексадра Стебельські, Андрій і Катерина Бук, Роман і Зірка Береза, Анета Коваль, Оля Марків, Рома Худьо; по **\$20.00**: Ярослав Ілянкевич, Марія Леськів, Петро Кондрат, Юрій і Надя Оранські, Юрко і Ліда Гук, Мирон і Слава Білаш, Юліан і Галина Головчак; по **\$15.00**: Олег і Марта Бобак; по **\$10.00**: Анна Тарнавська, Юрій і Ірина Богачевські, Микола і Маріян Касіян, Борис Л. Павлюк мол., Дмитро і Оксана Ткачук, Степан і Теодора Воранюк, Гільда Фірко.

\$100.00 Пл.сен. Марта Кравс, замість квітів на могилу швагра бл.п. Юрія Кравса.

\$50.00 Оріся і Михайло Савчак, замість квітів на могилу бл.п. Юрія Кравса.

Разом: **\$1505.00**

КАНАДА:

\$683.80 Пластова станиця в Едмонтоні, Альберта, даток на прес-фонд зібраний під час Листопадового Маршу.

\$100.00 Пл.сен. Матей Сохоцький з Монтреалю, Квебек.

\$50.00 Пл.сен. Марія Попадинець з Торонта, Онтаріо.

\$300.00 Українська Національна Кредитова Спілка в Монтреалю, Квебек.

\$100.00 Українська Народня Каса в Монтреалі, Квебек, даток із річної надвишки на потреби видавництва журналу „Юнак”.

Разом: **\$1233.80**

Замість квітів на могилу ...

4-го червня 1994 р. упокоїлася у Філядельфії, ЗСА, бл.п. Ірина Світенко Ковальчин, мати пл.сен. Зені Брожини ЧП, сестра пл.сен. Нілі Павлюк ЧП, дружина Михайла Ковальчина, мати Тараса Ковальчина з родиною, теща пл.сен. Євгена Брожини ЧК, братова пл.сен. Бориса Павлюка ХМ, бабуся ст.пл. Олеса Брожини, пл.роз. Романа Брожини, тета ст.пл. Бориса Павлюка ЧМ, ст.пл. Ігоря Павлюка ЧМ і пл.скоба Маркіяна Павлюка.

Під час похоронних відправ родина просила, щоб замість квітів на могилу складати датки на пластовий видавничий орган „Юнак” і на Сумівський журнал „Крилаті”. Список жертводавців поданий повище.

From: Plast 144 Second Ave. NY, NY 10003
1282

Plast — New York
144 Second Avenue
New York, NY 10003

Non-Profit Org.
U.S. Postage
PAID
Rochester, N.Y.
Permit No. 466

Ціна \$4.50

ЗДОРОВИЙ і СМАЧНИЙ ХЛІБ

та всякі інші печива
випікає

УКРАЇНСЬКА ПЕКАРНЯ

власниками якої є
Ірина і Роман Вжесневські

THE FUTURE BAKERY

735 Queens St. West, Toronto, Ontario
Tel.: EM 8-4235

FOR COURTEOUS FRIENDLY SERVICE

COMMUNITY TRUST

2271 Bloor Street West
TORONTO, ONTARIO, M6S 1P1

ПЛАСТОВА КРАМНИЦЯ

БУДЕ ВІДКРИТА В

ЛИСТОПАДІ:

В СЕРЕДУ 3, 10, 17 і 24

ВІД 7:00 ДО 8:00

ВЕЧОРАМИ

І В СУБОТУ 6, 13, 20 і 27

ВІД 2:30 ДО 4:30

ПОПОЛУДНЕ

Plast Supplies-2199 Bloor St. W.

Toronto, Ontario M6S-1N2

Тел: (416) 769-0327 Fax: (416) 763-0185

ТЕПЕР МОЖЕТЕ ПЛАТИТИ ГОТІВКОЮ БЕЗ ГОТІВКИ

ВИГІДНО
ЛЕГКО
ШВИДКО

щоб одержати Ваш MEMBER CARD®
INTERAC® DIRECT PAYMENT вступіть
до Української Кредитової Спілки

UKRAINIAN Credit Union
Українська Кредитова Спілка

DIRECT
PAYMENT

295 College Street	Toronto	416 922-1402
2397 Bloor Street West	Toronto	416 762-6961
225 The East Mall	Etobicoke	416 233-1254
3635 Cawthra Road	Mississauga	905 272-0468
247 Adelaide Street S.	London	519 649-1671
38 Jackson Avenue	Oshawa	905 571-4777
1093 Ottawa Street	Windsor	519 256-2955

